

РЕШЕНИЕ

№ 7583

гр. София, 04.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Балева, като разгледа дело номер **3907** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба Б. Б. В., от [населено място], чрез упълномощен адвокат В. В. от САК, против Отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие № 3-778/24.11.2011г. на началника на 05 Районно управление „Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е постановен отказ за да бъдат издадени исканите разрешения - удължаване на срока за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие по Искане с вх. № К 2813 с дата 14.09.2011г.

В жалбата се твърди допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - относно производство за изготвяне на отказ, несъответствие на съдържанието на акта с чл. 59 АПК относно цитирането на нормативни актове, които не засягали жалбоподателя като физическо лице; нарушение на чл.35 относно изясняване на всички относими факти и обстоятелства, неспазване на срока за издаване на отказа по чл.83,ал.5 от ЗОБВВПИ - едномесечен от 14.09.2011г. - датата на подаване на заявлението, а актът е издаден на 24.11.2011г., връчен 4 месеца по-късно.

В жалбата са изложени и твърдения за материална незаконосъобразност - непроменени обстоятелства при първоначалното издаване на разрешението за съхранение на оръжие през 2008г. , твърди се и тенденциозност, тъй като жалбоподателят бил уведомен преди издаването на акта за отпочване на производство по издаване на отказ да му се издаде исканото разрешение.

С жалбата се иска отмяната на акта и присъждане на направените разноски.

Жалбата се поддържа и в подробна писмена защита от адвокат В., твърди се, че в

тежест на ответника е да представи убедителни доказателства за да мотивира отказа си, доказало се предубеденост на органа, нарушение на сроковете за връчването на акта, професията му – таксиметров шофьор била рискова, съгласно представените справки от МВР. В качеството си на физическо лице е поискал издаването на разрешението за носене на оръжие с цел „самоохрана и самоотбрана”, бил заплашван лично както и семейството му, доказвало се от свидетелските показания.

Ответникът - началника на 05 РУП – СДВР, чрез процесуален представител юрисконсулти Г. и Б., оспорва жалбата, а в ход по същество поддържа неоснователността ѝ.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, изслушани са свидетелските показания на Ц. Т. и К. Л., допълнително от е представено и прието като доказателство писмо от 29.01.2013г. на ГД Национална полиция – МВР.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Жалбоподателят Б. Б. В. е подал искане за „удължаване на срока” за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие със заявление с вх. № К - 2813/14.09.2011г. по описа на 05 РУП – СДВР. Искането се основава на упражняваната професионална заетост от жалбоподателя - към собствената му фирма за охраняване на фирменото имущество, посочва се и че оръжието е закупил като физическо лице и му е необходимо „за самоохрана и самоотбрана”. Приложено е и удостоверение за регистрацията на жалбоподателя в качеството му на [фирма], свидетелство за съдимост от 02.09.2011г., съгласно което жалбоподателят не е осъждано лице,, медицинско удостоверение от 01.09.2011г., от психиатър ,съгласно което не страда от психично заболяване към момента на прегледа, служебна бележка от национална следствена служба, от 07.09.2011г., съгласно която срещу жалбоподателя няма данни за образувани досъдебни производство и повдигнати обвинения, удостоверение от 09.09.2011г. от Стрелкови клуб Л. за годност на оръжие - притежаваното от жалбоподателя., диплома за средно образование и декларация по чл. 76, ал.4,т.2 от ЗОБВВПИ.

По искането на жалбоподателя е извършена проверка, обективирана в докладна записка от 06.10.2011г. на инспектор в звено "КОС" при 05 РУП до началника на същото управление. В заключение с последната докладна записка е предложено да се издаде исканото разрешение на жалбоподателя за продължаване на срока за носене на лично оръжие на основание чл. 81, ал.1 и чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ.

С писмо от 10.10.2011 г. от началника на 05 РУП, връчено на 11.10.2011г., жалбоподателят е уведомен, че във връзка с искането му, на основание чл.58,ал.1,т.10 от ЗОБВВПИ – няма основателна причина за самоотбрана, спрямо него започва процедура по отказ да му бъде издадено исканото разрешение. Предоставена е възможност в 7-дневен срок да изложи своите писмени обяснения и съображения.

Спрямо датата на връчване на писмото, в предоставения срок и към датата на издаване на обжалвания отказ, няма данни и не се твърди, жалбоподателят да е представил доказателства в подкрепа на искането си.

Обжалваният отказ на началника на 05 РУП - СДВР е мотивиран с непредставени в

срок доказателства по уведомление №37498 за отпочване на административно производство по издаване на отказ, на основание чл. 58,ал.1,пр.2, т.10 от ЗОБВВПИ - относно организацията на транспортирането на ценни пратки и товари по Наредба П121/04г. за реда за организиране охраната при транспортирането на ценни пратки и товари вр. чл.5,ал.1,т.4 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД); проверката за необходимостта от самоохрана липсвали доказателства за създадено звено за самоохрана или лиценз за охранителна дейност съгласно ЗЧОД; при проверка за необходимостта от самоохрана е установено, че липсвали достатъчно данни и доказателства за съществуваща заплаха за живота ,здравето и имуществото както на жалбоподателя, така и на семейството му, налагащи необходимостта от съхранение и носене на късо нарезно оръжие.

Жалбата с дата 06.04.2012г., е подадена чрез административния орган, представена в съда ведно с административната преписка. Обжалваният отказ е връчен на 26.03.12г. видно от изрично вписване в край на същия, с оглед на което е спазен срока по чл.149, ал.1 АПК - 14 дневен от съобщаването, изрично указан в обжалвания акт. По делото е представено издаденото разрешение № 685 / 18.09.2008г. на жалбоподателя за съхранение на оръжие, както и разрешение № 706 / 05.08.2008г. да придобие чрез закупуване и пренесе късо огнестрелно оръжие един брой., ведно с контролен талон за закупуване на конкретно оръжие.

От изслушаните свидетелските показания на Ц. Т. и К. Л., съдът приема само за установено, че жалбоподателят действително упражнява дейност като шофьор на такси. Други достоверни факти от свидетелските показания не могат да се установят. Така след като блъснал пешеходец , в дома му идвал синът на пострадалия да го заплашва. Свидетелят Л. не установи към кой момент са относими тези факти - посочва периода 2010- 2011г., както и че не помни точно кога, а също и че з лична заплаха - отправена в дома на жалбоподателя, е от преди 10 години. Свидетелят Т. е също таксиметров шофьор, работи заедно с жалбоподателя в една компания, вижда се поне веднъж месечно с него, твърди, че преди месец два, т.е в началото на 2013г. имало случай на заплаха спрямо жалбоподателя, имало доста 4-5 случая на заплахи, отправени към него - разправи с клиенти, пияни клиенти, заплахи лично за жалбоподателя и конфликти, но в заключение не помни точно кога са се случили Показанията на свидетелите не са конкретни откъм факти и събития, които могат да се свържат с други доказателства, които ги потвърждават. Липсват доказателства за съобщени сигнали от жалбоподателя за отправени към него заплахи за посегателства до органите на МВР. С оглед на това съдът не цени свидетелските показания като доказващи факти, свързани със заплахи за посегателства спрямо жалбоподателя или членове на семейството му.

От писмо от 29.01.2013г. на ГД Национална полиция – МВР, се установява, че на територията на страната през 2011г. са регистрирани посегателства над таксиметрови шофьори - общо 48, от които грабежи 7, кражби 33, телесни повреди 2, хулиганство 2, закана за убийство -1, отвлечане – 1, прокарване в обръщение подправени парични знаци – 2 .

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна с право и интерес от оспорването, но разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, тъй като заема длъжността началник на 08 РУП, на когото съгласно чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е предоставена компетентност да постанови отказ за издаване на разрешение, свързани с огнестрелно оръжие.

Актът е издаден и в предвидената от закона писмена форма - съдържа точно описание на фактите от значение за случая, изложени са мотиви и правното основание за постановения отказ за издаване на разрешение за придобиване закупуване на късо огнестрелно оръжие.

Съгласно чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ основание за отказ за издаване на разрешение е липсата на основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. В подаденото искане за издаване на разрешение лицето не е изложило причина от кръга на относими такива за носенето на оръжие. От цитираната правна норма следва, че една от основните предпоставки за издаване на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Съгласно чл. 76, ал.1 и ал.3 от същия закон, за издаване на разрешенията за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси лицата подават заявление по образец до съответния компетентен орган, в което посочват основателна причина за издаване на разрешението в случаите на дарение, закупуване и замяна. Цитираният текст възлага в тежест на заинтересованото лице ясното и точно обосноваване на основателна причина по смисъла на закона. Съгласно чл.6, ал.1 от разглеждания закон огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели, а ал. 3 от същата разпоредба определя като граждански цели: самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. В хода на административното производство жалбоподателят не е обосновал необходимост от ползване на оръжие за граждански цели, в която и да е от изброените хипотези.

За да се обоснове необходимост от придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана, достатъчно е съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, негови близки или имущество. В настоящия случай, правилно административният орган е обосновал извода, че заявителят не е ангажирал доказателства, а и не се доказва, че спрямо същия и негови близки е налице определена заплаха, застрашаване, което да налага защита с огнестрелно оръжие. Обстоятелството, че лицето упражнява търговска дейност и дейност като таксиметров шофьор, свързано несъмнено с плащане в брой, не е сред основанията за издаване на разрешение за ползване на огнестрелно оръжие. На първо място, само по себе си обстоятелството, че оспорваният е упражнява посочената дейност не обосновава

извода, че лицето е по принцип заплашен от посегателства – кражби, грабежи и други, тъй като борави с парични суми. За такива обстоятелства както в хода на административното производство, така и в настоящото съдебно производство не са представени убедителни доказателства. Освен това носенето на парични суми не е сред основанията, предвидени със специалния закон за издаване на разрешително за придобиване на огнестрелно оръжие за граждански цели. Снабдяването с огнестрелно оръжие е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка.

С чл. 58, ал.1, т.10 във връзка с чл.6, ал.3 ЗОБВВПИ обосноваването на необходимост от носене и съхраняване на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е въведено като задължителен елемент от фактическия състав по издаване на разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на това изискване е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, без значение дали са изпълнени останалите критерии на закона. В случая доказателства за наличие на реална необходимост от придобиване и ползване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана и самоохрана не са представени от оспорващия.

Твърдените от жалбоподателя обстоятелства, основани на извършваната от него дейност и извършени посегателства на територията на страната, не доказват преки и лични заплахи за живота и личността му като таксиметров шофьор, не представляват самостоятелно основание за издаване на исканото разрешение, съответно не обосновават извод за незаконосъобразност на оспорения отказ. Правилни са изводите на ответника, че при необходимост от охрана за осъществяваната дейност като търговец може да се наеме охранителна фирма по реда на Закона за частната охранителна дейност.

Неоснователни са доводите в жалбата за предубеденост на органа поради отправянето на писмо от 10.10.2011г. за започване на производство за отказ да се издаде исканото разрешение. Същото изцяло съответства на задължението по чл. 34, ал. 1 АПК административният орган да осигури на страните участие в производството, като уведоми адресата на акта, който възнамерява да издаде, мотивите и правното му основание, предостави възможност за становище. Тази административна практика изцяло съответства на правото на добра администрация по правото на Европейския съюз - чл. 41 от Х. за основните права на Европейския съюз, в който се съдържа изрично изискване адресата да бъде уведомен предварително за мотивите на неблагоприятния за него акт за да вземе становище и представи доказателства. Поради това уведомяването за започване на производство за издаване на отказ да се издаде исканото разрешение, е в защита права на адресата на акта и не представлява предубеденост.

Поради изложеното, оспореният административен акт е законосъобразен, не са налице основания за отмяната му по чл.146, т.1-5 АПК, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд

София-град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. В., от [населено място] против Отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие № 3-778/24.11.2011г. на началника на 05 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва с а касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Административен съдия: